

MODEL POBOLJŠANJA POUZDANOSTI OTPREME ZRAKOPLOVA UPRAVLJANJEM GREŠKAMA U ODRŽAVANJU

SAŽETAK

Prema odobrenom programu održavanja zrakoplova zračni prijevoznik planira vrijeme izvođenja zadaća održavanja zrakoplova. Zadaće održavanja zrakoplova planiraju se za vrijeme boravka zrakoplova na zemlji kad zrakoplov nije planiran za letenje. Time se osigurava da potrebno vrijeme za izvršenje zadaća održavanja zrakoplova nema utjecaja na raspoloživost zrakoplova za letenje.

Neplanirano održavanje nastaje zbog tehničkog kvara ili grešaka u procesu održavanja. Zbog neplaniranog zadržavanja zrakoplova na zemlji dolazi do poremećaja u planiranom redu letenja, kašnjenja zrakoplova na let ili otkaza leta, a ujedno zbog dodatnih radova povećavaju se troškovi održavanja zrakoplova.

Greške zbog ljudskog faktora čine do 80% grešaka koje uzrokuju neplanirano održavanje zrakoplova, a nastaju uslijed poticajnih čimbenika koji dovode do njihovog nastanka. Stoga je primarno za svaku organizaciju otkriti poticajne čimbenike koji dovode do nastanka grešaka uslijed ljudskog faktora. Zračni prijevoznik može izmjenama u sustavu održavanja i unutar svoje organizacije otkloniti poticajne čimbenike za nastanak grešaka uslijed ljudskog faktora.

U radu je predstavljen generativni model poboljšanja pouzdanosti otpreme zrakoplova upravljanjem greškama u održavanju koji omogućuje učinkovito pronalaženje poticajnih čimbenika za nastanak grešaka uslijed ljudskog faktora. Model koristi edukativne inspekcije za otkrivanje poticajnih čimbenika koji dovode do nastanka grešaka uslijed ljudskog faktora i implementaciju motivirajućeg čimbenika za rad u izradi i implementaciji korektivnih mjera.

Učinkovitost generativnog modela poboljšanja pouzdanosti otpreme zrakoplova upravljanjem greškama u održavanju vrednovana je praćenjem pouzdanosti u otpremi zrakoplova promatranog zračnog prijevoznika na početku istraživanja i tri godine nakon primjene modela te je uspoređena sa svjetskom pouzdanosti u otpremi zrakoplova. Studentovim T-testom sa vjerojatnošću greške od 5% utvrđeno je da je pouzdanost u otpremi zrakoplova testiranog zračnog prijevoznika u periodu od tri godine primjene modela bolja od pouzdanosti u otpremi koja je mjerena na početku istraživanja. Pouzdanost u otpremi promatranog zračnog

prijevoznika na početku istraživanja bila je jednaka ili lošija od pouzdanosti u otpremi za svjetsku flotu, a bolja od pouzdanosti svjetske flote nakon tri godine primjene modela.

Model je primjenljiv za sve vrste zračnih prijevoznika bez obzira na vrstu ili veličinu flote.